

OD TYBETU DO KENII

Fundacja Instytut Edukacji Kreatywnej - INEK

Gra zespołowa z zakresu edukacji globalnej

autorzy:

Małgorzata Gabińska
Katarzyna Pergoń
Dorota Kondrat

grupa docelowa:

młodzież od 15 lat
od 6 do 12 osób

materiały:

- ✓ zdjęcia (załączniki 1 i 2)
- ✓ tablica z magnesami lub tablica korkowa i pinezki
- ✓ papier, kolorowe flamastry, nożyczki, taśma klejąca, krepina w kilku kolorach (dla obu drużyn)
- ✓ smartfony z dostępem do Internetu

cele:

- ✓ zdobycie wiedzy o tradycyjnych kulturach świata (Kenia, Tybet)
- ✓ nauka empatii i uważności w kontaktach z inną kulturą

czas trwania:

60-90 minut

Gra "Od Tybetu do Kenii" ma na celu nauczanie uważności i empatii wobec obcych kultur. Jednym z istotnych tematów edukacji globalnej jest odpowiedzialna turystyka. Brak umiejętności porozumienia się z obcym to powszechny problem w dzisiejszych czasach, gdy świat stał się dostępny dla większości z nas. Podróżując po innych krajach, zwłaszcza poza Europą, trafiamy do miast, sklepów, muzeów i atrakcji turystycznych, które niewiele różnią się od siebie. Jest to poniekąd pozostałość czasów kolonialnych, w których przybysz narzucał reguły zachowania. Dzisiaj turyści nie są wrażliwi ani responsywni na odmienną wartość i obyczajów w zwiedzanych krajach, oczekując, że globalizacja zuniformizowała również kultury.

Część mieszkańców tych miast pochodzi z wiosek, w których żyją ludzie o tak odmiennych obyczajach i wyglądzie, że wydają się być reliktem w zglobalizowanym świecie. To właśnie ci mieszkańcy, wykazując się przedsiębiorczością i zakładają małe biura turystyczne. Organizują

wyprawy turystyczne do tradycyjnych wiosek, łodziami, rowerami lub w inny ekologiczny sposób. Przewodnikiem jest osoba pochodząca z tych okolic, która włada dobrze językiem angielskim i umie opowiadać o unikalnej kulturze swoich rodziców. Oprócz opowieści, pokazuje jak wygląda życie codzienne, świętowanie, wychowywanie dzieci, zaopatrywanie się w pożywienie, gotowanie, spędzanie wolnego czasu, zabawy, itd. Dzięki lokalnym przewodnikom podróżowanie przez kultury świata może odbywać się z poszanowaniem dla godności człowieka niezależnie od religii i kultury. Taki, zrównoważony typ turystyki uprawiany jest w wielu krajach Globalnego Południa.

Przebieg gry:

1. Grupę dzieli się na dwa zespoły, które wyłaniają swoich liderów. Otrzymują karty z nazwami krajów. Jeden z zespołów stanie się plemieniem Kikaju (najliczniejszym w Kenii). Drugi zespół to mieszkańcy wioski w Tybecie. Na tym etapie zespoły nie wiedzą, jaki kraj wylosowała druga drużyna.

Liderzy z pudełka ze zdjęciami wybierają te, które ich zdaniem ukazują ich kraj. Zdjęcia wieszają na tablicy. Następnie zawodnicy z drużyn przeciwnych muszą odgadnąć o jaki kraj chodzi. Jeżeli nie potrafią zrobić tego na podstawie zdjęć zadają liderom pytania, mogą zadać 3 pytania pomocnicze. Na pytania odpowiadają liderzy. Drużyny w jak najszybszym czasie odgadują nazwę państwa.

2. Kolejnym etapem gry są poselstwa. Każdy z zespołów odwiedzi drugi kraj, pozna ich tradycje, symbole, wartości. Do tego etapu drużyny przygotowują się przez 20 minut, korzystając z informacji w Internecie, wybranych zdjęć i swojej wiedzy. Mają do wykorzystania papier, nożyczki, flamastry, taśmę klejącą, krepinę - mogą narysować symbole swojego kraju, stworzyć elementy ubioru. Mogą znaleźć tradycyjne pieśni i baśnie ze swojego kraju. Następnie przez 10-15 minut każda z grup prezentuje swoją kulturę, zapraszając przedstawicieli drugiego zespołu do uczestniczenia w ich tradycjach. Każda z grup przynosi podarunek dla kultury goszczącej. W kulturach Azji, Afryki, Ameryki Łacińskiej nawiązanie relacji jest bardzo ważne zanim przejdzie się do "interesów" i wymaga dużo czasu. Spieszenie się jest typowym nietaktem człowieka Zachodu w kontakcie z inną kulturą. Gra ma na celu wykształcenie pewnej wrażliwości w kontaktach międzykulturowych.

3. W ostatnim etapie liderzy wcielają się w postać ze swojego kraju i negocjują ze sobą o potrzebny towar z jego kraju, mieszkaniec Tybetu prosi o kenijską kawę, a obywatel Kenii o wełnę jaka. Sposób negocjacji zależy od uczniów, ich pomysłowości i kreatywności. W negocjacjach należy ująć, dlaczego zależy nam na tym właśnie towarze, co da mojemu krajowi, czemu nie chcę towarów z innych państw. Uczestnicy decydują, w którym momencie ich negocjacje dobiegły końca, czy są zadowoleni. Dziękują sobie nawzajem.

Na koniec osoba prowadząca ogłasza wygraną obu drużyn i wręcza symboliczne nagrody za udział w grze.

Gra Od Tybetu do Kenii powstała w projekcie "Twórczo i odpowiedzialnie - szkoła w zmieniającym się świecie" 2018 r. Fundacji Instytut Edukacji Kreatywnej - INEK

Redakcja i współtworzenie gier: Dorota Kondrat

**Szczególne podziękowania dla:
Adama Nejmana za opracowanie graficznej strony gier
i Magdaleny Białobrzeskiej za wsparcie merytoryczne**

Gra Od Tybetu do Kenii jest dostępna na licencji Creative Commons Uznanie autorstwa 4.0 Międzynarodowe. Pewne prawa zastrzeżone na rzecz autorów oraz Fundacji Instytut Edukacji Kreatywnej - INEK. Utwór powstał w ramach programu polskiej współpracy rozwojowej realizowanej za pośrednictwem MSZ RP w roku 2018. Zezwala się na dowolne wykorzystanie utworu, pod warunkiem zachowania ww. informacji, w tym informacji o stosowanej licencji, o posiadaczach praw oraz o programie polskiej współpracy rozwojowej.